

„Mylėk visus – suprask, nekaltink, atleisk“

Meilė sieloms dėl Dievo mus ragina mylėti visus, suprasti, nekaltinti, atleisti... Privalome turėti meilę, kuri uždengia žmogiškosios menkystės keliamų trūkumų gausybę. Turime puoselėti nuostabią meilę, „veritatem facientes in caritate“, gindami tiesą, nežeisdami. (Kalvė, 559)

birželio 19 d.

Jei kasdien drąsiai tyrinėsite savo sąžinę Dievo akivaizdoje, jūs, kaip ir aš, rasite daugybę klaidų. Jei Dievui padedant su jomis kovojama, tos klaidos nėra tokios didelės, ir jas įmanoma įveikti, nors ir atrodytų, jog niekada nepasiseks jų visiškai išrauti. Be to, jei, grumdamasis su savo silpnybėmis, visuomet stengsiesi atsiliepti į Dievo malonę, padėsi nugalėti didelius kitų žmonių trūkumus. Pripažindamas, jog esi toks pat silpnas kaip kiti, – gebantys daryti klaidas ir visoki blogį, būsi supratingesnis, jautresnis, o kartu ir kilnesnis, kad pasiryžtum nuoširdžiai mylėti Dievą.

Mes, krikščionys, Dievo vaikai, turime padėti kitiems, garbingai įgyvendindami tai, ką Mokytojui klastingai šnibždėjo anie veidmainiai: *nežiūri žmonių poaukščių*. Taigi mes visiškai neskirstome žmonių – mums rūpi visos sielos! – nors, aišku, pirmiausia

turétume rūpintis tais, kuriuos
Dievas dėl vienos ar kitos priežasties
– bet taip pat, regis, vien tik
žmogiškais sumetimais – įkurdino
šalia mūsų. (Dievo bičiuliai, 162).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/mylek-visus-suprask-
nekaltink-atleisk/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/mylek-visus-suprask-nekaltink-atleisk/) (2026-04-03)